

Ez a szakasz (és tovább 5,11-ig) Krisztus eljövételével foglalkozik. A thesszalónikai hívők várakozása helyes: „várják a mennyből Jézust” (1,10), aki „eljön minden szentjével együtt” (3,13).

Kérdéseik voltak. Ez jó, mert azt mutatja, hogy amit tanultak Páltól, arról felismerték, hogy rájuk vonatkozik, ezért a részletek is érdekelték őket. – Mi komolyan vesszük-e, hogy ránk vonatkozik az ige és a tanítás, amit hallunk? Feltesszük-e a kérdéseinket; hol keressük rájuk a választ? Ott járt közöttük Timóteus; lehet, hogy ő sem tudott válaszolni, ezért írja le Pál.

A kérdés: várjuk, hogy Jézus visszajöjjön és Övele legyünk, de mi lesz azokkal, akik már elhunytak? Ők hiába reménykedtek? Mi mit remélhetünk övelük kapcsolatban?

A válasz: annak nincs reménysége, aki nem hisz a feltámadásban. Ezért akinek meghal a szerette, az akár élete végéig képes siratni. Vagy nem tudja elengedni, hanem pl. otthon tartja a hamvait, vagy azt képzei, hogy mellette van, és beszélget vele.

Az ÓSZ arról beszél: ne keressétek a kapcsolatot a halottakkal, mert élő Istenetek van (Ézs 8,19)! Az ÚSZ azt mondja: ne ragaszkodjatok az elhunytakhoz, és ne is szomorkodjatok miattuk, mert élő reménységetek van (1Pt 1,3): Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk, és akik hiszünk Benne, „mindenkor vele leszünk”.

„Ne szomorkodjatok” ti. reménység nélkül, vigasztalás nélkül. De ne is legyetek érzéketlenek. Egyes szektákra jellemző, hogy egyáltalán nem gyászolnak, csak hallelujáznak, ha meghal valaki, mert biztosan az Úrhoz került. Ne kövessük ezt! A fájdalom természetes, emberi, de a vigasztalás Istentől jön, mert a feltámadás az alapja. Ha kizárjuk a fájdalmat, kizárjuk a vigasztalást is...

„Voltál-e olyan temetésen, ahol sem az elhunyt, sem a többiek nem hittek Krisztusban?” (Mücher) – Voltam, de olyanon is, ahol a temetési igehirdetés tiszta evangélizáció volt, semmi szomorkodás nem „jött át” rajta (Széll Bulcsú temetése, Ittész István prédikált).

„Ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt...” – ez az alapja a mi feltámadásunknak és az örök életünknek. „Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, Övele együtt” – itt csak az üdvözlőkről van szó, ők vannak „Jézussal együtt” – a testi halál idejében is: a lelkük a Paradicsomban van (Lk 23,43). (Nem alszik, nem öntudatlan.) – Jézus „előhozza” őket: testüket feltámasztja, lelküket visszahozza.

Krisztus kétszer fog eljönni. Ez az első: amikor az elhunyt hívőket feltámasztja és elragadja (már a dicsőséges testben); azután „mi, akik élünk”, elváltozunk és szintén elragadtatunk. A második az, amikor Ő „minden szentjével együtt” jön el, hogy megalapítsa az 1000 éves birodalmat.

„Maga az Úr fog alá szállni a mennyből”: egyedül jön, és elragad. Riadó, harsona: a harcra hívás jelképei, mert Krisztusnak ekkor még harca van az ellenséges erőkkel.

„Először feltámadnak a Krisztusban elhunytak”: ez az ószövetségi hívőket is jelenti, mert Isten „azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre” (Zsid 11,40), ill. az újszövetségi időben (és később) Krisztusban elhunytakat.

A „mi, akik élünk” ránk vonatkozik: legyünk készen, hogy a mi életünkben is visszajöhet az Úr. Ha valóban „megérjük” a földön az Úr visszajövetelét, akkor azt fogjuk tapasztalni, hogy „mindenkor az Úrral leszünk”. Ekkortól kezdve nem lesz bennünk bűn: Krisztussal és az Atyával leszünk, ahol nincs bűn, nincs kísértés. Ekkor teljeseedik be: „És ha majd elmentem,

és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.” (Jn 14,3).

„Vigasztaljátok tehát egymást”: nekünk, akik hiszünk Krisztusban, hogy Ő értünk halt meg és egyedül Ő válthatott meg minket, vigasztalás az, hogy az Ő visszajövetelére gondolhatunk; egymásnak is mondanunk kell. Másoknak félelmetes, mert ítélettel jár. „Az örök életbe vetett reménységünk csakis akkor használ számunkra, ha reménységgel vagyunk az iránt, hogy az örök életet *személyesen nekünk* rendelte el Isten” (Kálvin).

1Thessz 1,10

„... és várjátok a mennyből Jézust, az ő Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól.”